

VIÐMERKINGAR

Formaðurinn í Uttanlandsnevndinni ger gott arbeiði

KAJ LEO
JOHANNESSEN
Sambandsflokkurinn

Johan Dahl ger eitt gott arbeiði í uttanlandsnevndinni, og hann hefur fullan stuðul frá sambandsflokknum, skrifvar Kaj Leo Johannesen, formaður floksins

Í Degi og Viku varð í farnu viku víst á, at bæði samgonga og andstöða vóru

so ónøgd við formannin í uttanlandsnevndinni, at tey ætlaðu at taka formannin av ræði, fyri at fáa mál útastur, sum liggja í nevndinni.

At taka formannin hjá okkum í uttanlandsnevndinni av ræði, er tað sama sum at taka Sambandsflokkinn av ræði, og tað uttan haldgóðar grundgevingar, og tað verður ikki góðtikið.

Sambandsflokkurinn veit seg ikki verða orsökina til, at bølt verður omaná málum í uttanlandsnevndinni, men metir seg hava fingið allar upplýsingar til vega frá formanninum og hava fingið

góða og neyva kunning um, hvat fer fram í nevndinni. Hetta sama segði eg eisini undir tingviðgerð týsdagin í hesi vikuni av tingsins røðarapalli.

Sambandsflokkurinn er kunnaður um, at tá talan er um Íslandssáttmálan /Hoyvíks-sáttmálan, so hefur formaðurin í uttanlandsnevndinni skotið upp, og fingið semju um, at tá sáttmálin kemur í gildi, so skulu tær lógir sum verða ávirkaðar av honum, verða lagdar fram samtíðis, og er hetta tað einasta rætta.

Upprunaliga var tvídráttur

um nú hesin sáttmáli skuldi leggjast fyri tingið sum lóg, ella sum uppskot til samtyktar.

Viðvíkjandi málinum um yvirtøkulógina so hefur ivi verði sáddur um henda lóg samsvarar við avtaluna sum var gjørd í farna ári. Har bað formaðurin í uttanlandsnevndinni eisini um at fáa neyvari upplýsingar hesum viðvíkjandi.

Aftaná at hava fingið hesar upplýsingar, skuldi so fundur verða seinasta mikudag, men av tí at aðrir limir í nevndinni høvdu forfall, var tann fundurin avlýstur.

Síðani skuldi álit skrivast mikudagin í hesi vikuni, men tá var formaðurin sjúkur. Á næsta fundi í uttanlandsnevndinni verður álit skrivað, sum avgreiðir ræðislógina.

Tey mál sum liggja til viðgerðar í uttanlandsnevndinni eru hesi:

Løgtingsmál nr. 15/2005: Uppskot til løgtingslóg um at seta í gildi Hoyvíkssáttmálan – sum liggur í nevndinni til fylgilógirnar er komnar í løgtingið.

Løgtingsmál nr. 33/2005: Uppskot til løgtingslóg um

ræði á málum og málsøkjum

Løgtingsmál nr. 52/2005: Uppskot til samtyktar um fráboðan til Sameindu Tjóðir

Formaður okkara í uttanlandsnevndinni ger eitt dygdargott arbeiði og vit stuðla honum fult í hansara arbeiði í nevndinni, og tað vilja vit eisini heita á okkara samgongulimir um at gera.

Kristen zionisme

LEIF
JACOBSEN
Eiði

I anledning af Ramon Bennet's besøg hos vennerne i Israelsfelagið og Felagið Vinir Israels er det et passende tidspunkt at sætte den kristne zionistiske bevægelse ind i en større politisk sammenhæng. I den forbindelse må vi advare om ikke at begå de samme fejl, som i sidste ende og uundgåeligt ledte til århundreders oprørende grusomheder mod jøder og kulminerede i Det Tredje Riges Holocaust... De kristne zionister fremfører et filosofisk system, som vil resulterer i en ny antisemitisme.

Ramon Bennett, Svenning av Lofti og de andre kristne zionister tilhører en moderne teologisk og politisk bevægelse, som tilslutter sig zionismens mest ekstreme ideologiske standpunkter, der er skadelig for en retfærdig fred mellem Palæstina og Israel. Det kristne zionistiske program opstiller en verdensanskuelse, hvor evangeliet er blevet til en ideologi om imperium, kolonialisme og militarisme. I sin ekstreme form lægger det vægt på dommedagsprofetier, som leder til historien ende, ikke til den levende Kristus' kærlighed og retfærdighed i dag. Man kan kun tage afstand fra denne snigende form for kristen zionisme, som trænger frem overalt, også i de almindelige kirker, som er tavse overfor den israelske besættelse af Palæstina. Det er nødvendigt kategorisk at forkaste de kristne zionistiske doktriner, som en falsk lære, der underminerer det bibelske budskab om kærlighed, barmhjertighed og retfærdighed.

Hadet til muslimer

Vi lever i et tid, hvor muslimer portrætteres som til-

bagestående, på udkig efter vestlig hjælp og uigenkaldeligt voldelige. Tag nu for eksempel Jaspur Johannesen, som den 1. marts skriver i avisen:

– Fyri at fremja jihad/heilagt kriggi, er loyvt muslimum at nýta svørð, lygn og svik. Islam merkir at geva seg undir. Muslimur, merkir ein, ið gevu seg undir Allah. Málið er at leggja allan heimin undir islam. Allah áleggur øllum teimum, ið geva seg undir hann at fremja jihad/heilagt kriggi. Tí er tað ómøguligt at integrera islam í eitt vesturlandskt demokratisk samfelag. Annað má lúta, demokrati og islam rúmast ikki saman. Hetta mást tú vita fyri at kunna skilja, hvussu hugsunarhátturin er hjá einum rætttrúgvandi muslimi.

Et andet eksempel er vor gæst fra Israel, Ramon Bennet's bøger, som får dette skudsmål af pastor Stephen Sizer, sognepræst i Christ Church, Virginia Water:

– Ramon Bennett illustrates how such prejudices remain common today describing the modern Arab nations as barbarous. The customs of hospitality and generosity have changed little in 4,000 years, he claims, nor have the customs of raiding (thieving, rustling), saving face or savagery. Bennett argues that the Arab is neither a vicious nor, usually, a calculating liar but a natural one.

Iran næste offer

Måske behøver muslimer en ordentlig portion vestlig invasion og besættelse. Og Iran er det næste offer. En undersøgelse i USA i midten af februar tydede på, at folk tror, Iran vil udvikle atomvåben, men også at de vil bruge dem mod USA. Vi får konstant fortalt, at Iran er en trussel. Ramon Bennett er i Dimma den 23. februar citeret for, at Iran ledes af fanatikere og at de ønsker

at ødelægge Israel med atomvåben: –Israel er i einari hættisligari støðu. ST hefur ferð eftir ferð prógvað, at tað er ein viljaleysur og tannleysur tikari. Israel fer í søguna, skal tað biða eftir, at ST ger nakað munagott til tess at revsa Iran. Heldur ikki kann Israel biða eftir Amerika. Hans konklussion er derfor, at et militært angreb på Iran er nødvendigt og haster. At tusinder af civile vil dø i et amerikansk eller israelsk angreb er åbenbart irrelevant.

– Larry Derfner, journalist på the Jerusalem Post, havde en anden indfaldsvinkel. Han tror, at Iran vil få atomvåben ligegyldigt om vesten kan lide det eller ej. Hans løsning var imidlertid, at Israel skulle bygge »flere og bedre atomvåben.« Denne form for »afskrækkelse«, skrev Derfner, »fungerer fint.« Han opmuntrede også den jødiske stat til at udvikle bedre kemiske og biologiske våben end Iran. De vanvittige har helt sikkert overtaget sindssygeanstalten. Se den republikanske senator John McCain, som fortalte amerikansk fjernsyn sidste søndag, at »Den iranske fare mod verden er den største siden den Kolde Krig.« Hvad han ville sige var selvfølgelig, at den iranske trussel er den største siden den irakiske trussel, som er den største siden truslen fra Taliban.

– Verden bad Saddam Hussein om at »bevise en negativ« og insisterede, at han beviste, at han ikke havde masseødelæggelsesvåben. Nu beder vi Iran at bevise endnu en negativ: at det ikke udvikler atomvåben. Almindelig sund fornuft siger os, at det er umuligt at bevise, at noget ikke eksisterer.

Dobbelt standard

Et muligt nukleart Iran kan ikke accepteres, får vi fortalt, men Indien og Pakistan kan

bygge deres arsenaler med vestlig velsignelse. Israel's åbenlyse hemmelighed om mellem 200 og 500 atomspræghoveder er ikke en gang modtagelige for international inspektion, mens Iran har tilladt FN-inspektører at kæmme landet for at lede efter våbenmateriale. Det skal noteres, at Nordkorea uden tvivl har lært lektien at undgå en amerikansk invasion. Byg en bombe – måske et par stykker – og se, verden dæmper pludselig retorikken.

– Den på en måde uundgåelige vestlige offensiv mod Iran er ved at komme op i omdrejninger. John Pilger forklarede i New Statesman den 13. februar, hvordan vi igen bliver sat op:

– Som Irak-invasionen, har et angreb på Iran en hemmelig dagsorden, som intet har at gøre med Teheran-regeringens imaginære masseødelæggelsevåben. At Washington har været i stand til at tvinge tilstrækkelig mange medlemmer i den internationale atomenergi-kommission til at deltage i en diplomatisk komedie, bringer minder om den måde amerikanerne skræmte og bestak det »internationale samfund« til at angribe Irak i 1991.

– Iran udgør ingen »nuklear trussel«. Der er ikke det ringeste bevis på, at det har de nødvendige centrifuger til at berige uran til våben-kvalitet. Lederen af IAEA, Mohamed ElBaradei, har gentagne gange sagt, at inspektioner ikke har fundet noget, som støtter amerikanske og israelske påstande. Iran har ikke gjort noget ulovligt; det har ikke vist territoriale ambitioner eller været involveret i besættelse af et fremmed land – modsat USA, Storbritannien og Israel. Det har rettet sig efter sine forpligtigelser under ikke-spretningsaftalen (NTP) om at tillade inspektører at »gå

overalt og se alt« – modsat USA og Israel.

USA og Israel vil konfrontation

Ruslands efterretningstjeneste's næstkommanderede fortalte et russisk dagblad den 22. februar, at hans land ikke havde beviser på, at Iran havde atomspræghoveder eller tilstrækkelig plutonium til at lave et. Flynt Leverett, tidligere direktør for Mellemøstansliggende i de amerikanske National Security Council (NSC) afslørede sidst i februar, at Bush-regeringen bevidst saboterede Irans hjælp vedrørende al-Qaeda i perioden efter 11. september 2001, da mullaerne havde kontakter i Afghanistan og var villige til at dele dem med Washington. Desuden, selv om iranske embedsmænd hjalp USA med at vælte Taliban i Afghanistan, var de neokonservative besluttede på at isolere Iran og inkludere det i »onskabens akse«. Det er derfor ikke overraskende, at Iran ville føle nødvendigheden af i det mindste at udforske sine nukleare muligheder, som svar på amerikansk aggression.

– Den måske største bombe – som endnu ikke er bragt i de toneangivende medier – ligger i sagen om Valerie Plame, en tidligere CIA-agent smidt på porten af Bush-regeringen efter hendes mand, Joe Wilson, gjorde indsigelser imod det Hvide Hus' beskyldninger om, at Irak angiveligt fik uran fra Niger. Raw Story websiden afslørede i midten af februar, at en af de vigtigste grunde til at hun smidt ud, var fordi hun arbejdede på at afsløre Irans nukleare kapacitet, hvis der er nogen, og repræsenterede en direkte trussel mod de neokonservative. Med andre ord, ved at fjerne Plame fra scenen, var den amerikanske efterretningstjeneste prakt-

isk talt blind med hensyn til at vurdere Irans nukleare fremskridt – den ideelle situation for de neokonservative.

Sig nej til kristen zionisme

Vi må afvise alliancen af kristne zionister og organisationer med ekstremistiske elementer i Israels og USA's regeringer, som søger at påtvinge deres ensidige forebyggende strategier og militære herredømme over andre. Som et resultat Bush-Sharon-notatet af den 14. april 2004, har krisen bevæget sig ind i en ny fase af det palæstinensiske folks undertrykkelse. Det vil uundgåeligt føre til endeløs vold og modvold, som allerede er spredt ud over Mellemøsten og andre dele af verden. Man må også afvise denne kætterske kristne zionistiske lære, som letter og støtter disse ekstremistiske politikker, der fremmer en form for raceeksklusivitet og evig krig, hellere end Jesus Kristus' universelle kærlighedsevangelium.

– I stedet for at dømme verden til undergang, bør vi opfordre alle til at befri sig selv fra militaristisk ideologi og besættelse, og i stedet stræbe efter verdens helbredelse. Alle kristne opfordres til at mindes de palæstinensiske og israelske folks lidelser, som begge er ofre for besættelse og militarisme. Disse politikker genopliver et apartheidsystem, som forvandler palæstinensiske byer og landsbyer til forarmede ghettoer omringet af eksklusive jødiske kolonier. Opførelsen af den israelske mur på palæstinensisk land udelukker en levedygtig palæstinensisk stat.

»Salige er de, som stifter fred, for de skal kaldes Guds børn.« (Matthæus 5:9)